

८८ रूपकातिशयोक्तिः “रूपकातिशयोक्तिः स्याद्विगीर्याध्यव-
सानतः” च० “पश्य नीलोत्पलद्वन्द्वान्निःसरन्ति शिताः शराः”
८९ ललितम् “प्रस्तुते वस्त्रवाक्यार्थप्रतिबिम्बस्य वस्त्रम्” ।
ललितं निर्गते नीरे सेतुमेवाचिकीर्षति च० ।
९० लेशः “लेशः स्याद्दोषगुणयोर्गुणदोषत्वकल्पनम्” । च० “अस्त्रि-
लेषु विहङ्गेषु हन्त स्वच्छन्दचारिषु । शुक । पिञ्जरवन्धस्ते
मधुराणां गिरां फलम्” । स० क० ल लवत्वेनायुक्तः ।
९१ लोकोक्तिः “लोकप्रवादालुक्तीर्षोक्तिरिति” कथ्यते च० ।
“सहस्र कतिचिन्नासान् मोलयित्वा विलोचने” ।
९२ विकल्पः “विकल्पस्तुल्यवलयोर्विरोधश्चातुरीयुतः” च० ।
“सद्यः शिरांसि चापान् वा नमयन्तु महीभुजः” ।
९३ विकस्तरः “यस्मिन् विशेषसामान्यविशेषाः स विकस्तरः” ।
च० “स न जिम्ये महान्तोहि दुर्जयाः सागराश्च” ।
९४ विचित्रम् “विचित्रं तद्विरुद्धस्य कतिरिष्टफलाय चेतु च० ।
“प्रणमत्युन्नतिहेतोर्जीविनहेतोर्विसृजति प्राणान् । दुःखीयति
तुल्यहेतोः कोमूढः सेवकादन्यः” ।
९५ वितर्कः “अहो वितर्कः सन्देहनिर्णयान्तरविधितः ।
द्विधासौ निर्णयान्तश्चान्निर्णयान्तश्च कीर्त्यते । तत्त्वानु-
पात्यतत्त्वानुपाती यथोभयात्मकः” स० कण्ठा० ।
तेषु निर्णयान्तस्तत्त्वानुपाती यथा । “सैनिकः किमयं
रुणाद्धि गगने मन्मार्गमव्याहता शक्तिस्तस्य कुतः ? स
वज्रपतनादुभयो महेन्द्रादपि । तार्क्ष्यः सोऽपि समं
निजेन विभुना जानाति सां रावणमा ज्ञातं स जटायुरेष-
जरसा क्लिष्टो बधं वाञ्छति” । स एवातत्त्वानुपाती यथा ।
“अस्याः सर्गविधौ प्रजापतिरभूच्चन्द्रो नु कान्तिप्रदः शृङ्गा-
रैकनिधिः स्वयं नु मदने मासो नु पुष्पाकरः । वेदाभ्यासज
डः कथं नु विषयव्याडकौटुहलो निर्मातुं प्रभवेत्
मनोरममिदं रूपं पुराणो मुनिः” चन्द्रादिष्वन्यत्वेन
प्रजापतिना भवितव्यमित्यतत्त्वानुपाती निर्णयान्तोवितर्कः ।
स एव उभयात्मा यथा “चित्ते निवेश्य परिकल्पितसत्त्वयो
गाडूपोद्भवेन रचिता मनसा कृता नु । स्त्रीरत्नदृष्टि-
परा प्रतिभाति सा मे धातुविभुत्वमनुचिन्त्य वपुश्च तस्याः”
अत्र तत्त्वातत्त्वानुपातित्वादुभयात्मा निर्णयान्तो वितर्कः ।
अनिर्णयान्तो मिथ्याविषयो यथा । “अद्वैः शृङ्गं हरति
यवनः किंस्त्रिदित्युन्मुखीभिर्दृष्टोच्छ्रायश्चकितचकितं सुगन्ध-
सिद्धाङ्गनाभिः” । स एवामिथ्यारूपो यथा । “अय-
मसौ भगवानुत पाण्डवः स्थितमवाङ्मुनिना शशि-
भौलिना । समधिरुद्धमनेन च जिष्णुना खिदिति वेग-

वशान्मुमुदे गणैः” । स एव उभयात्मा यथा । माया स्त्रिदेवा
सतिविभ्रमो वा ध्वस्तं नु मे वीर्यं मथाहमन्यः । गारुडीव
सुक्ता हि यथा पुरा मे पराक्रमन्ते न शराः किराते” ।
९६ विधिः “सिद्धस्यैव विधानं यत् तामाहुर्विध्यलङ्घति” च० ।
“पञ्चमोदञ्चने काले कोकिलः कोकिलोऽभवत्” ।
९७ विध्याभासः वस्तुनोपपत्तिमिदस्य तु विशेषप्रतिपक्षये । निषे-
धाभास आक्षेपो वक्ष्यमाणोक्तगोविधा । अनिष्टस्य तथा-
र्थस्य विध्याभासः परोमत इति” सा० द० । उदाहरणं
तत्र ज्ञेयम् । आक्षेपभेद इत्यन्ये ।
९८ विनोक्तिः “विनोक्तिः स्याद्विना किञ्चित् प्रस्तुतं हीन-
मुच्यते । तच्चेत् किञ्चिद्विना रम्यं विनोक्तिः सापि कथ्यते” ।
च० हीनत्वे “विद्या हृद्रापि सावद्रा विना विनय-
सम्पदम्” । रम्यत्वे “विना खलैर्विभाष्येण राजेन्द्र !
भवतः समा” । विनार्थगम्यतायामपि सा० द० । “निरर्थकं
जन्मगतं नलिन्या यथा न दृष्टं तुहिनांशुविम्बम् । उत्पत्ति-
रिन्दोरपि निष्फलैव दृष्टा विनिद्रा नलिनी न येन” ।
९९ विभावना “विभावना विनापि स्यात् कारणं कार्यजन्म
चेत् ? हेतूनामसमपत्वे कार्योत्पत्तिश्च सा मताः । कार्योत्-
पत्तिस्तृतीया स्यात् सत्यपि प्रतिबन्धकोऽकारणात् कार्यं
जन्म चतुर्थी स्याद्विभावनाः । किरुद्धात् कार्यसम्पत्तिर्दृष्टा
काचिद्विभावनाः । कार्योत् कारणजन्मापि दृष्टा काचित्
विभावनादे” च० । क्रमेण यथा । “अपि लाक्षारसाऽसिक्तं
रक्तं ते चरणद्वयम्” । “अस्त्रैरतीक्ष्णकठिनैर्जगज्जयति
मन्मथः” । “नरेन्द्रानेव ते राजान् दशत्यसिभुजङ्गमः” । “नरेन्द्रोन्मो-
गुरुद्विद्याभिज्ञश्च दंशनप्रतिबन्धकगारुडविद्या
सन्निधानेऽपि दंशनोत्पत्तेस्तृतीया विभावना” “शङ्खाद्भी-
षानिनादोऽयसहेति सहदद्भुतम्” । “शीतांशुकिरणा-
स्तन्वीं हन्त सन्तापयन्ति ताम्” । “यशःपयोराशिरभूत्
करकल्पतरोस्तव” । “दर्पणे तु “विभावना विना हेतुं
कार्योत्पत्तिर्यदुच्यते । उक्ताहुक्तनिमित्तत्वात् द्विधा सा
परिकीर्तिता” इति लक्षयित्वा “विना कारणमुपनिव-
ध्यमानोऽपि कार्योदयः किञ्चिदन्यत् कारणमपेक्ष्यैव
भवितुं युक्तं तच्च कारणान्तरं कचिदुक्तं कचिन्नेति”
व्यवस्थाय उदाहृतम् “अनायासकथं मध्यमशङ्कतरणे
दृशौ । अभूषणमनोहारि वपुर्वयसि सुभ्रुवः” । अत्र
यथोरूपं निमित्तमुक्तम् “वपुर्भाति नतभ्रुत इति पाठे
तदुक्तमिति भेदः ।

१०० विरोधः “जातिसहर्भिर्जात्याद्यैरुणो गुणादिभिर्हिभिः ।